

[Søren Andersen.]

ringspræmierne, der tilvejebragtes som en kombination af arbejdsgiverbidrag og de forsikredes egne bidrag, beløb sig i reglen til noget over halvdelen af de nødvendige midler. I 1956-57 var man imidlertid kommet ned på et meget ringe beløb, og så skete der jo en ændring i forbindelse med vedtagelsen af folkepensionsloven, hvorved man fra de 9 pct., da man var længst nede, nåede til det, man rundt regnet har i dag, at forsikringsbeløbet, båret oppe af de to faktorer, repræsenterer ca. 20 pct. Mit parti mener, at dette beløb i den nuværende ordning er for lille. Vi ønsker, at forsikringsprincippet fastholdes i lovgivningen de steder, hvor det er stadfæstet, og at det også bliver tilfældet her. Beløbet, de forsikrede selv betaler som invalideforsikringsbidrag, er jo i dag 21 kr. 60 øre, medens arbejdsgivernes forsikringsbidrag er 14 kr. 25 øre pr. beskæftiget helårsarbejder. Det er alligevel en temmelig stor mundfuld, at man, når man kapitaliserer dette beløb til 40 eller 50 mill. kr., da uden videre tager et sådant forsikringsprincip ud af selve lovgivningen.

Nu ved jeg godt — det ses ganske tydeligt af lovforslaget — at man vil forhøje det bidrag, som ydes til folkepensionen, fra 1 pct. til 1¼ pct., men der er en betydelig forskel på dette bidrag og et egentligt forsikringskontingent. Jeg skal ikke komme ind på nærmere betragtninger over forholdene omkring dette bidrag, men jeg vil holde mig til det mere principielle. Venstre må vende sig mod dette skridt, idet vi føler, at det i meget høj grad er et led i den tendens til at ødelægge forsikringsprincippet i den lovgivning, hvori det findes, vi har oplevet i den sidste tid. Vi så det i mindre grad, da det drejede sig om lovforslaget om sygekasser, og vi ser det i ubetinget og større grad i dette lovforslag.

Det kan ikke nægtes, at det er med nogen forundring, jeg har læst invalideforsikringskommissionens betænkning og set, at de ærede medlemmer fru Else Zeuthen og fru Ayoë Herbøl er gået ind for den tanke, at et sådant bidrag skal erstatte et forsikringskontingent. Det ser da også efter den mindretalsbetænkning, det ærede medlem fru Else Zeuthen har afgivet, ud, som om det er den, der danner grundlag for selve

størrelsen af det nye bidrag. Det var da også, hvis jeg har forstået det rigtigt, et af de børn, som det ærede medlem fru Else Zeuthen havde vanskeligt ved at få sit parti til at anerkende på det radikale venstres møde på Nyborg Strand. Jeg havde heller ikke ventet, at retsforbundet og navnlig ikke det ærede medlem fru Ayoë Herbøl ville være med til at gå bort fra forsikrings-tanken og erstatte den med noget, der, omend det hedder bidrag, alligevel i høj grad minder om at være en skat.

Jeg tror i højeste grad på, at de revalideringsbestrebelse, som er foretaget ude omkring i landet, dels privat, dels kommunalt, er sunde og gode. Det er det andet forsøg, man nu for ganske nylig har gjort på at lægge ordningen i fastere lovgivningsmæssige rammer, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg har en ikke ringe forventning om, at den tanke vil vokse sig stor og stærk. Jeg mener også, at den er rigtigt udformet i lovforslaget, idet der er lejlighed til på grundlag af lægeundersøgelse og krav om revalidering at holde udbetalingen af invalidepension tilbage, indtil det er forsøgt, om revalidering er mulig. Det vil give trykthed for mange, som er handicappet, og for hvem også nerverne kan spille ind, at de ved, at forsikringen kan være hvilende ikke i 1, men i 3 år.

Dernæst sker der en ændring i invalideforsikringsrettens sammensætning, og det skal jeg ikke sige ret meget om. Jeg synes i og for sig, at vi kan gå ind derfor, og vi kan også gå ind for, at man vil lette administrationen ved, at en række af de såkaldte glatte sager kan behandles mere administrativt.

Men der er én ting, som ligger mig og mit parti på sinde — jeg forventer ikke, at den højtærede minister kan svare på det her ved første behandling — og det er, om vi under udvalgsbehandlingen kan nå til klarhed over, hvordan det nye ankenævn i forbindelse med invalideforsikringsretten fungerer, hvor mange sager der har været, hvorledes resultaterne er, hvad det har kostet både økonomisk og også rent administrativt.

Vi kan godkende, at der sker ændringer både i invaliditetstillægget og i bistands- og plejetillæggene, og vi kan også godkende, at man forhøjer yderlserne til de mennesker,